

Előszó

GYÁRFÁS ELEMÉR-nek a Közgazdasági Szakosztály határozatait előterjesztő beszéde az Országos Magyar Pártnak Marosvásárhelyt, 1933 július 2-án tartott nagygyűlésén.

Az erdélyi magyarság gazdasági helyzete siralmas és kétségbeejtő. Feltartóztatlanak látszik minden társadalmi osztályunk elproletárosodása, magyarul: lezüllése és elkol-dusodása.

Szakosztályi tanácskozásaink rendén súlyos panaszaink s meghallgatást követelő kívánságaink jutottak kifejezésre az *államhatalommal, saját társadalmunkkal*, de – nem utolsó sorban – *a magyarországi gazdasági tényezőkkel* szem-ben is.

Az államhatalommal szemben támasztott s ezúttal ismét leszögezett panaszainkat és kívánságainkat eddig is fennen hangoztattuk a parlamentben és hangoztatni fogjuk ezután is. Keserü elégtételünk, hogy számos fontos kérdésben igazoltak már minket az események s igen sok baj és szenvedés elhárítható lett volna nemcsak a mi népünk, hanem az egész ország feje felől, ha kormányaink meghallgatják figyelmez-tető szavunkat. Legfőbb sérelmünk e téren az egyenlőtlen elbánás, mely az amúgyis nehéz helyzetben a kisebbségiek gazdasági érvényesülését még nehezebbé teszi.

Befelé, saját társadalmunkkal szemben támasztható kö-veteléseink s teljesítendő feladataink megformulázása és rend-szerbe öntése volt főcélja és hivatása a nagygyűlést megelőző szakosztályi tanácskozásainknak, s ezek eredményét tükrö-zik vissza előterjesztett határozati javaslataink. Reméljük, hogy e tekintetben mostani célkitűzéseink fordulópontot fog-nak jelenteni népünk gazdasági megszervezésében.

Sebeink feltárásánál azonban nem hallgathattuk el azt sem, hogy az új határok megvonásával járó kényszerűséget messze meghaladó vérvesztéseget szenvedett az erdélyi magyarság gazdasági élete annak következtében, hogy *azok a magyarországi gazdasági erőtényezők, melyek a magyar uralom idején kezükben tartották a kincses Erdély gazdasági termelését*, a viszonyok változásával – kevés dicséretes kivétellel – *nem voltak tekintetűi további gazdasági berendezkedéseikben az erdélyi magyarság létérdekeire*, hanem kizárólag saját szemszögükből nézték és irányították itteni érdekeltségeik üzleti politikáját s az esetek többségében még csak kísérletet sem tettek arra, hogy az erdélyi magyarság érdekkörébe belekapcsolódjanak s annak hóna alá nyúljanak, sőt fájdalom, sok esetben, a rendelkezésükre álló jelentős gazdasági erőket egyenesen az erdélyi magyarság érdekeivel ellentétes irányban vetették latba.

Mindezeket Szakosztályunk mélységes fájdalommal volt kénytelen megállapítani éppen most, amidőn a közélet hangos a revízió és antirevizió jelszavaitól s amidőn a velünk szemben emelt irredenta vádak hatása alatt békés erdélyi magyarok személy- és vagyónbiztonságát is fenyegetik felizgatott tömegek, de éppen ezért – bármily nehezünkre essék is – kötelességünknek érezzük leszögezni ezeket a fájdalmas tényeket is.

Mi továbbra is a magunk erejéből s a saját eszközeinkkel igyekszünk megküzdeni sorsunk mostohaságával s megteremteni a legnehezebb körülmények között is népünk megélhetésének előfeltételeit s megakadályozni vezető osztályaink teljes anyagi leromlását.

Nem kívánunk senkitől, – sem államhatalomtól, sem külföldtől – privilégiumokat s kedvezményeket Csak azt kívánjuk, – de ezt életösztönünk utolsó kétségbeesett felsikoltásával követeljük mindazoktól – itt is és ott is – kiknek a gondviselés hatalmat adott arra, hogy sorsunkra befolyást gyakoroljanak, hogy ha már segíteni nem tudnak rajtunk, legalább ne nehezítsék a létért folytatott küzdelmünket s ne kössék gúzsba munkás kezeinket.

Minden oldalról megkötözve lehetetlen megküzdenünk a válság viharos hullámaival.

Erős a hitünk és bizalmunk, hogy ha külső tényezők nem gátolják az erdélyi magyarság gazdasági erőtenyezőinek szabad kifejlődését és zavartalan működését, akkor népünk életereje és lendületes erőfeszítése sikerrel leküzdi a ma élénk tornyosuló gazdasági válság bajait és nehézségeit.